

NIEUKŁONNY (1) ai

N sg m nieukł(o)nny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVII) w. (ten sam przykład) s.v. ukłonny.

Nieskory do kłaniania się, hardy; w przen: Ach niewżyta śmierci/ [...] Poimáłás mężá/ ktorego świádoma Siłá Mołkiewłka/ y Gdańfk nieukłonny/ Y krwáwe Luki/ y Połock obronny. GrochKal 19.

Cf UKŁONNY

KK